

Det følger af straffelovens §§ 110 f og 118 a, at tiltalerejsning for overtrædelse af bestemmelserne i straffelovens kapitel 12 samt §§ 111-115 og 118 i kapitel 13 kun kan ske efter justitsministerens beslutning herom. Træffer justitsministeren beslutning om tiltalerejsning i sager om overtrædelse af de nævnte bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, påtaler statsadvokaten sagerne, jf. retsplejelovens § 719, stk. 2, nr. 2.

Justitsministerens og rigsadvokatens adgang til i medfør af deres overordnede stilling at gribe ind i konkrete sager, jf. retsplejelovens § 98 og § 99, begrænses ikke af den foreslåede bestemmelse i § 1020 c. Der vil ligeledes i medfør af disse bestemmelser i kapitel 10 kunne udstedes generelle regler om sagernes behandling, om forelæggelse forinden afgørelse af tiltale spørgsmålet m.v. Der kan herved også henvises til § 1020 h, hvorefter justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af de i § 1020 og 1020 a nævnte sager.

Af bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., følger, at politiet ikke kan opgive påtale, heller ikke i de tilfælde, hvor sigtelsen har vist sig grundløs, således som det ellers er tilfældet efter retsplejelovens § 721, stk. 2, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 1.

Afgørelse om påtaleopgivelse skal efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1, 2. pkt., i alle tilfælde træffes af påtalemyndigheden, dvs. statsadvokaten eller - hvis påtalekompetencen tilkommer disse myndigheder - rigsadvokaten eller justitsministeren. Med hensyn til tiltalefrafald følger det af den foreslåede § 1020 c, stk. 1, 1. pkt., og den foreslåede § 1020 g, sammenholdt med retsplejelovens § 722, stk. 3, at afgørelse herom træffes af statsadvokaten eller eventuelt rigsadvokaten eller justitsministeren. Efter retsplejelovens § 722, stk. 3, træffes afgørelse om at frafalde tiltale efter § 722, stk. 1, således af påtalemyndigheden, mens tiltalefrafald efter § 722, stk. 2, beslutes af den nærmeste overordnede anklagemyndighed.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* varetager statsadvokaterne udførelsen af de i §§ 1020 og 1020 a nævnte straffesager mod politipersonale såvel ved byretterne og Sø- og Handelsretten som ved landsretterne. Bestemmelsen indebærer en fravigelse af retsplejelovens § 104, stk. 1, hvorefter politimestrene varetager udførelsen af straffesager ved byretterne og Sø- og Handelsretten. Det følger af retsplejelovens § 99, stk. 1, at rigsadvokaten varetager udførelsen af de pågældende straffesager ved Højesteret og ved Den Særlige Klageret.

Til § 1020 d

Bestemmelsen indeholder regler om beskikkelse af forsvarer for den politiansatte, som sagen retter sig mod. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.

Efter bestemmelsen beskikker retten en forsvarer for sigtede, når forholdene taler derfor, eller såfremt det følger af bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 66 om »Sigtede og hans forsvar«.

Forsvarerbeskikkelse efter bestemmelsens 1. led (»når forholdene taler derfor«) kan efter omstændighederne også komme på tale, selv om der ikke er rejst sigtelse mod den pågældende. Med hensyn til, i hvilket omfang der efter dette kriterium skal ske beskikkelse, henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.

Det følger af bestemmelsens 2. led, at der som minimum skal beskikkes en forsvarer for den pågældende i alle de tilfælde, hvor dette følger af de gældende regler i kapitel 66 om »Sigtede og hans forsvar«.

Efter bestemmelsens 2. led skal der således beskikkes forsvarer i de tilfælde, der er omfattet af retsplejelovens § 731. I andre tilfælde end de i § 731 nævnte kan forsvarerbeskikkelse ske efter begæring i medfør af § 732, stk. 1, når retten efter sagens beskaffenhed, sigtedes person eller omstændighederne i øvrigt anser det for ønskeligt, og sigtede ikke selv har skaffet sig bistand af en forsvarer.

Af den foreslåede bestemmelse sammenholdt med § 1020 g følger bl.a., at begæring om beskikkelse af forsvarer kan fremsættes af statsadvokaten eller af parten, jf. herved retsplejelovens § 732, stk. 2, 1. pkt. Statsadvokaten skal vejlede polititjenestemanden om adgangen til at begære en forsvarer beskikket, og det skal af rapporten fremgå, at den pågældende har modtaget behørig vejledning, jf. herved retsplejelovens § 732, stk. 2, 2. og 3. pkt. Statsadvokaten skal endvidere drage omsorg for, at spørgsmålet om forsvarerbeskikkelse indbringes for retten, jf. herved retsplejelovens § 732, stk. 2, 4. pkt. De almindelige værnetingsbestemmelser i straffesager finder herved anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke nærmere regler om, hvilke beføjelser forsvareren har, idet dette må afgøres efter de almindelige regler i retsplejeloven, jf. herved den foreslåede § 1020 g.

Til § 1020 e

Bestemmelsen indeholder regler om advokatbeskikkelse for forurettede. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.2.